

תת"ע 515/08/18 - מדינת ישראל נגד סקס אור

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 515-08-18 מדינת ישראל נ' סקס אור
לפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פינצ'י

המאשימה

נגד

סקס אור

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 27.3.18, הודעת תשלום קנס בגין, סטייה שגרמה הפרעה לתנועה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 40(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: **אני גר ברמת גן, באותו בוקר נסעתי להרצליה למשחק של כדורגל. השוטר הוא טוען שאני באתי מדרום. אני לא עשיתי כלום.**

ביום 20.12.18, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העידו המתנדב יהושע (שוקי) גולד, עורך הדו"ח, שסומן ת/1 והמתנדב חנן צבר, מטעמו הוגש מזכר, שסומן ת/2.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 27.3.18, בסמוך לשעה 09:00, נהג הנאשם ברכב בכביש 20, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו למחלף רוקח, נצפה על ידי עד תביעה 1, שעמד על גבי תמרור 815 המסומן במקום, כאשר הוא סוטה ימינה בחדות, מהנתיב השלישי משמאל, לעבר נתיבי היציאה מימין, תוך שהוא גורם לכלי רכב שנסעו בנתיב מימין, לבלום.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: **"כופר בכל דבר. ירדתי מביאליק לכיוון".**

עד תביעה 2, ערך מזכר, ממנו עולה כי הבחין שע"ת 1 עוצר את רכב הנאשם, אך הוא טיפל אותה עת בנהגת אחרת

ולא הבחין בעבירה עצמה.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך לא במסלול הנסיעה המתואר בדו"ח, שכן, לגרסתו, נכנס לכביש 20, ממחלף ההלכה ולכן היה מראש בנתיבים הימניים ולא סטה מנתיבו. לטענתו היה בדרכו למשחק כדורגל בהרצליה והתכוון להמשיך ישר, בכביש 20 לצפון ולא לצאת במחלף רוקח.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין כי עמד על תמרור 815 והביט לכיוון דרום, תיאר את מסלול נסיעתו של הנאשם, האופן בו סטה וההפרעה שגרם לכלי רכב אחרים וציין כי שמר על קשר עין עם רכב הנאשם עד לעצירתו.

2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית ולא נסתרה בחקירה נגדית, שכן, אף שבית המשפט שב והסביר לנאשם, כי עליו לחקור את העד בחקירה נגדית ואת המשמעות המשפטית של הימנעות מחקירה נגדית, בחר הנאשם שלא לחקור את העד ולעמת אותו עם גרסתו לאירוע.

3. גרסת הנאשם הייתה עקבית, אך לא עשתה עלי רושם אמין דיו.

4. בע"פ 4004/98 ורשבסקי נגד מדינת ישראל, חזר כבוד הש' מודריק, על עמדתו, כפי שנקבעה בתיק קודם, פרשת רגב ולפיה :

"לאמור במצב של עדות הנאשם מול עדות השוטר .... לידי, עדות השוטר אכן עדיפה, מפני שיש לה מעיקרה יתרונות ברורים על פני הנאשם. ראשית, בהנחה.....אין לראות את השוטר כצד אינטרסנטי, שעדותו עלולה להיות מושפעת מאינטרס של "יפוי" כלשהו. הנהג, לעומתו, הוא צד מעוניין והוא עשוי באורח תת הכרתי ל"יפות" את התנהגותו, להכשירה ולהצדיקה בעיניו. שנית, השוטר נהנה מיתרון של התמקצעות וניסיון עבודה. הנהג, גם הנהג המקצועי, אינו עתיר ניסיון באיתור מעשי עבירה. שלישית והוא עיקר בעיני, השוטר נהנה מיתרון ההתמקדות וריכוז תשומת הלב בנהג ובמעשה העבירה. הנהג, באורח טבעי, אינו מקדיש תשומת לב מיוחדת לאורח הנהיגה שלו ובשעה שמוטחת נגדו טענה בדבר ביצוע עבירה מצדו (מהירות, חציית פס הפרדה, אי ציות לתמרור

**וכו'), עליו לבצע ראייה לאחר... ואין לפניו סרט חזותי מוקלט של הנהיגה.
היתרון של השוטר ברור".**

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשע"ט, 22 ינואר 2019, במעמד הצדדים